

פתרון הבחינה בהיסטוריה א' **תוכנית חדשה**, 1 יח"ל, מועד קיץ 2009

שאלון: 22115

מוגש על-ידי: נעמי בלנק, שמעון ביטון ודורון קורקוס
מורים להיסטוריה ברשת בתי הספר של יואל גבע

פרק ראשון – קטעי מקור

(הערה: על הנבחן היה לענות על אחת מהשאלות 1-2)

שאלה מספר 1

סעיף א'

שלושת ההישגים של הקונגרס הציוני הראשון על פי הרצל:

- הקונגרס הציוני הכריז על קיומה של שאלה יהודית, הניתנת לפתרון רק בדרך לאומית, בתקופה שבה ניסו יהודים רבים להשתלב בסביבתם וכפרו בקיומו של לאום יהודי. הלאום היהודי גילה בקונגרס את זהותו הלאומית.
- שאלת היהודים הפכה לשאלה על סדר היום, לא רק בקרב היהודים, אלא בדעת הקהל העולמית. על פי גישתו המדינית של הרצל הציונות זקוקה לתמיכתן ולאהדתן של הממשלות להשגת הצ'ארטר.
- לעצם קיומו וכינוסו של הקונגרס ככינוס יהודי כלל עולמי ראשון, המייצג את זרמי הציונות השונים, נודעה חשיבות רבה. בפעם הראשונה נפגשו יהודים מקהילות שונות בעולם, יהודים מזרמים שונים שקיבלו החלטות משותפות להמשך דרכה של התנועה הציונית.

סעיף ב'

ב-29 באוגוסט 1897, התכנס בבזל שבשוויץ הקונגרס הציוני הראשון בנוכחות 197 צירים.

לאחר דיונים ממושכים אישר הקונגרס הציוני את **"תכנית בזל"** והגדיר את מטרת הציונות:

"הציונות שואפת להקים לעם ישראל בית מולדת בארץ ישראל המובטח על פי משפט הכלל".

"תכנית בזל" הגדירה את האמצעים להשגת מטרותיה:

- פיתוחה של ארץ ישראל על ידי יישובה ביהודים עובדי אדמה ובעלי מלאכה העוסקים במשלח יד, ביטוי לציונות המעשית של "חובבי ציון".
- ארגון היהדות כולה וליכודה במפעלים יעילים, מקומיים וכלליים, בהתאם לחוקי כל ארץ וארץ.

- הגברת הרגש הלאומי-היהודי וההכרה הלאומית היהודית, ביטוי לציונות הרוחנית.
 - פעולת הכנה כדי להשיג הסכמות של הממשלות, שיש צורך בהן כדי להשיג את מטרת הציונות, ביטוי לציונות המדינית.
- השקפתו המדינית של הרצל גרסה שיש לפעול בקרב אומות העולם כדי לקדם רעיון מציאת טריטוריה מוסכמת, זאת באמצעות מפגשים דיפלומטיים עם ראשי מדינות (צ'ארטר- זיכיון להתיישבות). ביטוי להשקפה זו ניתן לראות במטרת הציונות- "....המובטח על פי משפט הכללי", כלומר צ'ארטר מראשי המעצמות. כמו כן, באמצעים המוצגים בתכנית: "..... פעולת הכנה כדי להשיג הסכמות של הממשלות, שיש צורך בהן כדי להשיג את מטרת הציונות.."

שאלה מספר 2

סעיף א'

התועלת שתצמח לאימפריה העותמאנית: התיישבות של יהודים בעלי השכלה ויוזמה כלכלית עשויים לחזק את האימפריה התורכית. כמו כן היהודים ישלמו תשלום כספי גבוה ועשויים בכך לשפר את מצבם הכלכלי של העותמאנים. התיישבות יהודים בארץ ישראל עשויה להפריח אותה ולהכניס יסודות מן התרבות הגרמנית.

התועלת שתצמח למדינות אירופה כתוצאה מישוב יהודים בשטח האימפריה העותמאנית: יציאת היהודים ממדינות אירופה השונות תגרום לשקט חברתי, כלכלי ופוליטי ולהיחלשותה של האנטישמיות. בנוסף התיישבות יהודים בארץ ישראל תוכל לקדם את האינטרסים של מדינות אירופה באזור למשל על ידי יצירת דרך דרומית קצרה לאסיה באמצעות הקמת מסילת ברזל מהים התיכון אל המפרץ הפרסי.

סעיף ב'

הרצל ניסה באמצעות פנייתו לסולטן התורכי ולשליטים אחרים באירופה להשיג את ההסכמות של הממשלות השונות בדבר מתן צ'ארטר (זיכיון חוקי) שיעניק ליהודים אפשרות להתיישב בארץ ישראל. הפניות הללו מבטאות את השקפתו המדינית שדיברה על כך שהעם היהודי סובל מ"אנטישמיות מהגרת", כלומר לאן שהיהודי הולך האנטישמיות פוקדת אותו, ולכן הפיתרון היחיד הוא מציאת טריטוריה והקמת בית מולדת בארץ ישראל.

פרק שני

(הערה: על הנבחן היה לענות על אחת מהשאלות 3-4)

שאלה מספר 3

סעיף א'

שלושה מן הגורמים לצמיחת תנועות לאומיות באירופה:

- ירידת כוחה של הכנסייה ותהליך החילון - במאות ה-15 וה-16 החלה להתפתח תנועה שניסתה להבין בניגוד לתפיסת הכנסייה כיצד מתנהל העולם. התקופה הזו נקראת הרנסנס, ובמהלך תקופה זו החלו להתגלות ממצאים ונתונים על כדור הארץ ומקומו ביקום. הכנסייה ניסתה להלחם בכל כוחה בתנועת ההשכלה: היא הוציאה להורג חלק מהמדענים שגילו את התופעות החדשות, אך בסופו של דבר היא לא הצליחה להלחם בכך, והתוצאה הייתה ירידה בכוחה של הכנסייה שהובילה לחיפוש אחר תחליף לדת. התחליף נמצא בדמות הלאומיות שהפכה למעשה לדת חדשה.
- רעיונות תנועת ההשכלה - ההשכלה הייתה זרם רעיוני שהתפתח במערב אירופה ובמרכזה במחצית השנייה של המאה ה-19. הוגי דעות כגון סופרים, אנשי מדע, פילוסופים הושפעו מהרציונליזם וקראו להתבסס על התבונה ומנגד לערער על הסדר הפוליטי ועל האמונה הנוצרית. ההשכלה קראה לאדם לא להיכנע לשליטים במדינה או לממסד הדתי, אלא לשפוט כל עניין על פי התבונה. רק אדם שמסוגל לחשוב באופן עצמאי ולהטיל ספקות בדעות ובאמונות המקובלות יכול להיאבק ולמרוד במציאות של דיכוי ובמקומה לבנות עולם טוב יותר. הרעיונות החדשים שהביאה איתה ההשכלה החלישו את הכנסייה, הגבילו את המלכים וגרמו לתהליך חילון. ההכרה שהתפתחה בקרב בני האדם בדבר היכולת שלהם לשלול את הסמכות הפוליטית ואת הסמכות הדתית, ולא לקבל אותן בצייתנות עיוורת תרמו לצמיחת הלאומיות. את המקום של המסגרת הדתית שהייתה גורם מאחד תפסה הלאומיות שהיא אידיאולוגיה חילונית.
- מודרניזציה - באמצע המאה ה-18 חלו תמורות בכל מה שקשור לחקלאות. תהליך המיכון הביא להקטנת הצורך בידיים עובדות. עובדה זו הביאה למעבר של איכרים מן הכפרים אל הערים. מעבר זה כלל משבר של ניתוק ממסגרת יישובית מסורתית קטנה ומוכרת אל מסגרת יישובית חדשה וזרה, מעבר מחקלאות אל עיסוקים מודרניים בתעשייה שהתפתחה בעיר. המודרניזציה והתיעוש עוררו את הלאומיות.

העלייה בכוחה של ההשכלה הביאה אנשי רוח והוגי דעות להקים תנועות לאומיות במטרה לשנות מציאות שכללה דיכוי לאומי, ומנגד רצון לזכות בעצמאות מדינית והגשמת הרגש הלאומי.

סעיף ב'

תנועה לאומית נבחרת היא יוון.

המטרה המרכזית של המאבק הלאומי של התנועה הלאומית של יוון הייתה הרצון להשיג עצמאות, רצון להשתחרר מהשלטון של האימפריה העותמאנית. מאבק זה התנהל בין היוונים שהיו נוצרים אורתודקסים לבין העותמאנים שהיו מוסלמים. במהלך השנים 1821-1832 התרחשה ביוון מלחמת עצמאות מתוך רצון לחזור ולהחיות את תרבות יוון העתיקה.

השלבים העיקריים במאבק:

המאבק כלל תמיכה של יוונים שגרו מחוץ ליוון, אהדה מצד עמי אירופה, תמיכה כספית מצד סוחרים עשירים ממוצא יווני, תרומות מהאפיפיור ומשליטי אירופה ודחיפה של אנשי רוח (כמו המשורר האנגלי הלורד ביירון). מלחמת העצמאות כללה אבידות בהיקף נרחב משני הצדדים.

שני קשיים שהתעוררו במהלך המאבק היו:

- הכנסייה ביוון גינתה את המורדים וראתה בהם בוגדים.
- לעותמאנים היה יתרון במספר הלוחמים ובנשק.

שאלה מספר 4

סעיף א'

המטרות של ג'מאל פחה במדיניותו כלפי היישוב היהודי בארץ ישראל בזמן מלחמת העולם

הראשונה:

- ג'מאל פחה חשש מהעובדה שהיישוב היהודי שהיה ברובו מורכב מעולים שהגיעו במסגרת עליות קודמות (עליה ראשונה ושנייה) ממזרח אירופה (רוסיה בעיקר) אשר נשאו דרכון רוסי יפגינו תמיכה ברוסיה ובמדינות ההסכמה.
- ג'מאל פחה היה מעוניין לדכא את היישוב היהודי מבחינה לאומית.
- ג'מאל פחה היה מעוניין לנצל את היישוב היהודי מבחינה כלכלית לטובת מאמץ המלחמה התורכי.

הצעדים שנקט ג'מאל פחה כדי לקדם מטרות אלה:

- ג'מאל פחה חייב את היהודים לוותר על אזרחותם הרוסית ולהתעת'מן (משמעות ההתעת'מנות- גיוס לצבא התורכי) ומי שסירב להתעת'מן גורש.
- ג'מאל פחה אסר על היהודים לכתוב מכתבים בשפה העברית והיידיש.
- ג'מאל פחה אסר על היהודים להניף את הדגל הציוני ולהשתמש בבולי קק"ל.
- ג'מאל פחה החרים בהמות ותבע מן היהודים לשלם מיסי מלחמה.

סעיף ב'

דרכי הפעולה של ארגון "הועד להקלת המשבר":

בראש "הועד להקלת המשבר" עמד מאיר דיזנגוף. ארגון זה ניסה לסייע ליישוב היהודי שהיה בארץ ישראל תחת השלטון העותמאני בתקופת מלחמת העולם הראשונה. הארגון הזה קם במטרה לסייע ליהודי ארץ ישראל להתמודד עם מצוקת הרעב והגירוש ממרכז הארץ, למשל באמצעות חלוקת כספי העזרה ליהודים נזקקים ומציאת פתרונות דיור עבור המגורשים שבגליל.

דרכי הפעולה של ארגון ניל"י:

ארגון ניל"י כלל את משפחת אהרונסון מזיכרון יעקב. יעקב אהרונסון שהיה אגרונום (מומחה לחקלאות) נתמנה על ידי השלטונות התורכים בארץ לחקור את תופעת הארבה שפקדה את הארץ בשנת 1915 ובתוקף מינויו זה ניתן לו אישור לנוע באופן חופשי ברחבי ארץ ישראל. אהרונסון ניצל את ההיתר שהיה לו לטובת איסוף חומר מודיעיני אודות תנועת התורכים בארץ ישראל מתוך תקווה שזה יסייע לבריטים לסלק את העותמאנים מארץ ישראל.

פרק שלישי - ממדינת מקדש לעם הספר

(הערה: על הנבחן היה לענות על שתיים מהשאלות 5-7)

שאלה מספר 5

סעיף א'

שתיים מן הפעולות שביצע עזרא הן:

- עזרא הגיב על עניין נישואי התערובת באבל כבד: קרע את בגדיו, מרט את שיער ראשו וצם. המטרה שרצה להשיג באמצעות פעולה זו היא להדגיש את הסכנה שטמונה בנישואי התערובת.
- עזרא תיקן תקנות בנוגע לקריאת התורה בציבור. למשל, הוא חייב לקרוא בתורה בציבור לא רק בשבת אלא גם בימי שני וחמישי. מטרת פעולה זו הייתה להביא לדמוקטיזציה של התורה, כלומר שהתורה לא תישאר נחלת הכוהנים בלבד אלא תגיע לכל העם.

שתיים מן הפעולות שביצע נחמיה הן:

- שיקום חומות ירושלים. באמצעות בניית החומה רצה נחמיה לחזק את מעמדה של ירושלים כעיר הראשית ביהודה. בניית החומה העניקה לעיר ביטחון.
- נחמיה סגר בימי שבת את שערי ירושלים בפני סוחרים נוכרים, וזאת במטרה לשמור על צביונה היהודי.

סעיף ב'

הסמכויות שניתנו לעזרא:

לעזרא הוענקו סמכויות בתחום המשפט כמו רשות למנות שופטים ודיינים כדי שיעזרו לו לאכוף את חוקי התורה אשר הוכרו כחוקי המלך. עזרא נחשב לשליח של המלך ולשופט עליון של כל היהודים שישבו בשטחי נציבות עבר הנהר. בידיו הייתה סמכות גם להטיל עונש מוות.

סמכויות שניתנו לנחמיה:

נחמיה מונה לתפקיד ממלכתי רשמי והוא הפחה של יהודה. הוא לא היסס לבקש ליווי צבאי ואף קיבל אותו, מה שמעיד שעזרא, שהגיע עם סמכויות רוחניות בלבד, ככל הנראה נכשל.

עזרא היה איש רוח שהגיע ליהודה לבצע תיקון רוחני ולהתמודד עם הירידה באמונה ולכן עיקר סמכויותיו היו רוחניות. נחמיה לעומת זאת היה אדם מעשי והוא הבין שכדי להתמודד עם הגורמים שפוגעים באמונה הוא חייב כוח צבאי ולכן עלה בראש חיל ליווי.

שאלה מספר 6

סעיף א'

המאפיינים של התרבות ההלניסטית:

- **מיזוג בין התרבות היוונית לתרבויות המזרח-** באימפריה שהקים אלכסנדר הגדול ובממלכות של יורשו התקיים מפגש בין התרבות היוונית (הלנית) לבין תרבויות המזרח (פרס, בבל, מצרים). במפגש התרבויות ביניהן התפתחה השפעה הדדית: התרבות היוונית קלטה יסודות מתרבות המזרח, ותרבויות המזרח קלטו יסודות מן התרבות היוונית. כתוצאה מהמפגש בין התרבויות נוצרה תרבות חדשה שנקראה התרבות ההלניסטית. התרבות ההלניסטית מבטאת תהליך של סינקרטיזם שפירושו מיזוג. התרבות ההלניסטית חצתה את הגבולות של מדינות ופנתה לכל בני האדם ולא אך ורק לבני עם מסוים. היא הקיפה את כל מי שאורח חייו היה יווני ודיבר בשפה היוונית שהפכה להיות השפה המשותפת בכל העולם ההלניסטי.
- **מעמדו של המלך בתרבות ההלניסטית-** השפעת תרבויות המזרח על התרבות היוונית בלטה בתפיסת מעמד המלך. במזרח נחשב המלך לאל או לבנו של אל וזו תפיסה שהייתה מנוגדת לחלוטין לתפיסה היוונית. התפיסה היוונית דחתה בדרך כלל את המשטר המלוכני וראתה בפוליס הדמוקרטית את מסגרת המשטר הראוי. בימי אלכסנדר מוקדון החלה להתפתח האלהה של המלך כלומר ייחסו לו מעמד ותכונות של אל. אלכסנדר דרש מתושבי הפוליס להעניק לו כבוד של אל ומחוסר ברירה הם הסכימו. לאחר מותו של אלכסנדר התחזקה המגמה של האלהת המלך, ויורשיו של אלכסנדר השאירו כיסא מלוכה ריק לצידם מתוך אמונה שהוא יקום לתחייה וישוב למלוך.

בהשפעת המזרח נהגו השליטים ההלניסטים לקשור בין המלך לאל מסוים ולהעניק לו כבוד של אל.

בעולם ההלניסטי הקימו תושבי המדינות מקדשים לכבוד המלכים והקריבו קורבנות לכבוד המלכים, ההלניסטים מינו כוהני דת שיחזקו את ההערצה והסגידה אל המלך ולעיתים גם לאשתו.

סעיף ב'

ההשפעות של התרבות ההלניסטית על החברה ביהודה הן:

- פגיעה במעמד הכהן הגדול- חונו השלישי. יסון הדיח את אחיו חונו השלישי מתפקידו וחבר לאנטיוכוס הרביעי. מי שמיינה בפועל את יסון להיות הכהן הגדול היה אנטיוכוס. במינוי של יסון לכהן גדול יש שלושה תקדימים:
 - לראשונה מתמנה כהן גדול כאשר קודמו עדיין בחיים.
 - לראשונה יש מעורבות של מלך נוכרי במינוי הכהן הגדול.
 - לראשונה נקנית משרת הכהן הגדול בכסף.
- הקמת הפוליס אנטיוכיה בירושלים- בפוליס אנטיוכיה בוטל תוקפם של "חוקי האבות". המתיוונים שביקשו להיות אזרחי הפוליס אנטיוכיה בירושלים ביססו את מעמדם החברתי והכלכלי ושילבו את ירושלים בעולם ההלניסטי.

המניעים של היהודים באימוץ התרבות ההלניסטית:

- המגע הראשון בין התרבות ההלניסטית ובין היהודים ביהודה נוצר במפגשים יום-יומיים בין הפקידים והסוחרים היוונים ובין היהודים. הגורם הראשון להתייוונות היה השפה היוונית. היהודים נזקקו לשפה היוונית על מנת להשתלב בחיי הכלכלה והחברה, לצורך קיום הקשר עם השלטונות. בתחילה למדו פשוטי העם את שפת השוק אך מאוחר יותר החלו המשכילים היהודים ללמוד את הפילוסופיה היוונית והפכו להיות בקיאים בה. הם החלו לתרגם את המקורות הדתיים היהודים ליוונית והיו אף כמה הלניסטים שמצאו עניין רב בספר התורה והתגירו. יהודים רבים החלו לתת לילדיהם שמות יוונים. הם החלו להתלבש כיוונים ואף בנו את בתיהם בסגנונות בנייה הלניסטים.
- רצון של בני המעמד הגבוה להתעשר ולקדם את מעמדם הכלכלי. הם פיתחו קשרים עם צמרת השלטון ההלניסטי וזכו להטבות כלכליות וזכויות פוליטיות. המתיוונים הקיצוניים ביותר מבני המעמד הגבוה רצו לבטל את הדת היהודית ואת חוקי התורה. הם רצו להפוך את ירושלים לפוליס משום שידעו שכל עוד היא איננה כזו מעמדם בסכנה. על מנת להפוך להיות אזרח הפוליס היה

צורך באימוץ מוחלט של התרבות ההלניסטית ובכסף רב, והעשירים ביהודה התייוונו באחוזים גבוהים ביותר.

- המלכים ההלניסטים היו מעוניינים בהתייוונות של היהודים ביהודה כי הם ראו לעצמם חובה תרבותית להפיץ את ההלניזם. הם גם ראו בתרבות ההלניסטית גורם מאחד מבחינה פוליטית וכלכלית בין ארצם הכובשת ובין הארצות הכבושות (למנוע מרידות).

שאלה מספר 7

סעיף א'

בשנת 167 לפנה"ס פרסם אנטיוכוס ה-4 את גזרות אנטיוכוס ביניהן:

- מניעת העלאת עולות למקדש וחילול שבתות וחגים.
- איסור על קיום מילה לילדים יהודים.
- חובה להקריב חזירים ובהמות טמאות, ולבנות במות ופסלים האסורים על פי היהדות.
- היהודים חויבו לאכול מאכלים שאסורים עליהם ולהשתתף בטקסים אליליים.
- המקדש חולל, והוא נקרא על שם האל היווני זאוס.

הסיבות לגזירות אלה:

- אנטיוכוס הרביעי התאפיין באישיות בעייתית ומורכבת, שכללה נטייה להתרגז דבר המסביר את יחסו ליהודים.
- לדעת חלק מהחוקרים, המתיוונים הקיצוניים ביהודה הם שיזמו את הגזרות כדי לתקן את היהדות ולבטל את התבדלותה.

סעיף ב'

מרד החשמונאים פרץ על רקע דתי ומטרוטיו היו דתיות: ביטול גזרות אנטיוכוס וטיהור בית המקדש. גזרות הדת בוטלו, בית המקדש טוהר ועבודת הפולחן בבית המקדש חודשה. נשאלת השאלה מדוע היה צריך יהודה להמשיך להילחם מול המעצמה האזורית כאשר המטרות הדתיות של המרד כבר הושגו?

כאן מסתמן מעבר ממלחמת דת למלחמה לאומית. למרות ניצחונותיו, ארץ ישראל עדיין הייתה נתונה בשלטון יווני, היוונים עדיין חנו בחקרא (אותו מוצב יווני סמוך לבית המקדש), ברחבי ארץ ישראל עדיין סבלו יהודים מרדיפות מצד היוונים והכהן הגדול מנלאוס עדיין השתייך למתייוונים השנואים.

הסיבות להמשך הלחימה:

- א. יהודה המכבי "קיבל תאבון" מהניצחונות בשלב הראשון ורצה לנצל את ההתלהבות שעורר שחרור המקדש כדי לנסות להשיג גם עצמאות מדינית ושחרור מוחלט מהיוונים.

- ב. ישנם מספר מקורות אשר מציינים שיהודים מקהילות שונות מרוחקות מיהודה פנו ליהודה המכבי וביקשו ממנו שיסייע להם.
- ג. לאור העובדה שהכהן הגדול בירושלים מנלאוס השתייך למתייוונים הניצחון שהושג עדיין לא היה שלם ונוצר חשש שלאחר ירידת ההתלהבות הוא (הכהן) ינצל את מעמדו כדי להחזיר את אורח החיים היווני לירושלים.

שאלות 14-18 הן בנושא לאומיות ומיועדות אך ורק לתלמידים שאושר להם מבחן מותאם.

(הערה: על הנבחן היה לענות על שלוש מהשאלות 14-18)

שאלה מספר 14

הגורמים לצמיחת התנועה הציונית:

- כמיהה וגעגועים לארץ ישראל- רצונם של היהודים לשוב לארץ ישראל לאחר תקופה בת מאות שנים בגלות כפי שמבטאים המשפטים הבאים: "בשנה הבאה בירושלים הבנויה" ומשפטו של רבי יהודה הלוי "לבי במזרח ואנוכי בסוף המערב".
- האכזבה מהאמנסיפציה- יהודים רבים תלו תקוות שהאמנסיפציה תשים קץ לאנטישמיות אבל מנגד היא הביאה להתחזקותה של אנטישמיות חדשה מודרנית. עובדה זו גרמה ליהודים לאמץ לעצמם את דפוסי הלאומיות שהתפתחו באירופה לא במטרה להשתלב, אלא כדי לפתח לאומיות משלהם.

שאלה מספר 15

הציונות המדינית האמינה בהשגת אישור (צ'רטר) מאומות העולם בארץ ישראל ורק לאחר שהתקבל אישור כזה תחל ההגירה לארץ ישראל. הרצל התנגד להתגנבות של יהודים לארץ ישראל, שביצעו לדעתו אנשי העלייה הראשונה, והוא כינה אותם "גנבים בלילה".

הציונות המעשית, לעומת זאת, האמינה ביצירת עובדות בשטח ודגלה בעלייה והתיישבות בארץ ישראל.

שאלה מספר 16

המטרות בהקמת הגדודים העבריים:

- להתנקם בתורכים על הגירוש שהביא ליציאתם של 16000 יהודים מארץ ישראל בתחילת המלחמה.
- העריכו שבעתיד היהודים שבארץ ישראל יזדקקו לכוח מגן (צבא עברי) ולכן זו הייתה הזדמנות טובה לרכוש ניסיון בלחימה.

שאלה מספר 17

האינטרסים שרצתה בריטניה לקדם באמצעות הצהרת בלפור (2 נובמבר 1917):

- בריטניה חששה שגרמניה מתכננת גם היא להעניק ליהודים הבטחה לארץ ישראל, ולכן רצתה להקדים אותה.
- בריטניה האמינה שפרסום הצהרה אוהדת כלפי השאיפות הציוניות של העם היהודי יגרום ליהודי ארה"ב להפעיל לחץ על הממשל האמריקאי להצטרף למעגל הלחימה לצידן של "מדינות ההסכמה" (במקום רוסיה שפרשה בעקבות המהפכה הקומוניסטית שהתחוללה בשנת 1917).

שאלה מספר 18

הקשיים שנובעים מנוסח הצהרת בלפור:

- בהצהרה מופיע המונח "בית לאומי" אשר נחשב למונח מעורפל. לא ברור האם כל ארץ ישראל תהיה כ"בית לאומי" או "בית לאומי" יקום בארץ ישראל, ואם כן, מה יהיה גודלו. כלומר, לא מפורטים גבולות ברורים וממשלת בריטניה לא מפרטת באופן ברור מהן התחייבויותיה להגשת עזרה להקמת ה"בית הלאומי".
- בהצהרה מופיעות העדות הלא יהודיות, וכאן יש לנו שוב מונח מעורפל מכיוון שלא כתוב באופן מפורש מי הן העדות הלא יהודיות, מה יהיה מעמדן בבית הלאומי היהודי ומה יהיו זכויותיהן.